

til, at en saadan Bevilling fremtidig skulde gives af Amtmanden og uden Betaling, medens den jo nu koster 33 Kr. 66 Øre.

Det var vort Forslag, men det blev saa i Løbet af Samlingen 1897—98 under indgaaende Forhandlinger med den daværende Justitsminister omarbejdet til et nyt Forslag, som med nogle ganske vist ikke uvæsentlige Forandringer blev vedtaget her i Tinget ved 2den Behandling i Februar 1898. Dette Forslag lignede det tidligere deri, at det dels handlede om de Tilfælde, hvor man kunde faa et saakaldt Navnebevis, en lettere Adgang til at faa Navneforandring, end man hidtil havde kendt, og dels deri, at det opretholdt Reglen om Adgang til Navneforandring ved kongelig Bevilling. I sidstnævnte Henseende skete der kun den Forandring fra det bestaaende, at Gebyret for Navnebevilling nedsattes fra 33 Kr. til 15 Kr. Med Hensyn til Navnebeviset var der for det første gjort den Forandring, at Retten til at faa det ikke var begrænset til et Par Aar, som i de tidligere Forslag, men skulde gælde for al Fremtid. Det var Hovedreglen. Kun med Hensyn til en vis Del af Navnestoffet var Retten begrænset til de Par Aar, vi før vare blevne staaende ved. Medens derhos Navnebeviset ligesom efter de tidligere Forslag kunde faas gennem Underøvrigheden, adskilte det sig fra dem derved, at det forlangte Betaling for Navnebeviset, nemlig 5 Kr., men Bestemmelsen om disse 5 Kr. blev ganske vist udstemt i Salen efter Forslag af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Hvad Navnestoffet angaar, adskiller Forslaget sig fra det tidligere vidtgaende Forslag derved, at det kun gav Ret til paa denne nemme Maade at optage et af de Stednavne, der anførtes i en af Justitsministeren udarbejdet Fortegnelse, samt — det var det, der kun gjaldt til Udgangen af 1899 — et saadant Navn, som ens „Fader og Farfader have benyttet som Tilnavn til deres Stamnavn paa en saadan Maade, at de have været almindelig kendte i den paagældende Egn under dette Navn.“ Dette sidste var jo meget begrænset. Hovedbetydningen af dette Forslag laa i det første, at man frit kunde tage og gennem Bevis af Underøvrigheden faa anerkendt som fremtidigt Navn et af de Stednavne, som fandtes paa den Fortegnelse, Justitsministeren vilde lade udarbejde. Det var af Justitsministeren oplyst for os, at en saadan Fortegnelse vilde komme til at omfatte en 4000 Navne. At vi — hermed mener jeg

Forslagsstillerne, som tillige var Udvalgets Medlemmer, i det væsentlige da — forlode vort eget Forslag og gik over til dette, som ganske vist var langt mindre vidtgaende end vort, laa i, at vi haabede, at Loven saa vilde gaa igennem, endogsaa meget snart. Under Behandlingen her i Tinget skete der forskellige Forandringer. Jeg har nævnt den ene, angaaende Betalingen for Navnebevis. Dernæst fandt man det her i Tinget ikke vidtgaende nok, at den Fortegnelse, Justitsministeren skulde lade udarbejde, kun skulde omfatte Stednavne, og man rettede saa dette Ord til „Navne“ efter Forslag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen). Endelig strøg man en Bestemmelse, som den daværende Justitsminister havde lagt nogen Vægt paa, og som vi, skønt det var noget, vi ikke havde haft med i vort Forslag, lod os trække med til, nemlig Bestemmelsen i den daværende Lovs § 10 om Straf for uberettiget Brug af et Stamnavn. Det lagde den daværende Minister megen Vægt paa, og der var derfor blevet fastsat en Bøde paa 100 Kr. for den, som efter 1ste Januar 1900 førte som Stamnavn eller Tilnavn et Navn, hvortil han ikke var berettiget. Denne Bestemmelse blev imidlertid, ligeledes efter Forslag af det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) forkastet her i Tinget. Dette var altsaa det Lovforslags Skæbne, som vi vare blevne enige med den daværende Justitsminister om. Det viste sig altsaa, at vi bleve desavouerede af Tinget her. Det var mere radikalt end vi, mindre villigt end vi til at komme den højtærede Justitsminister i Møde. Saa besluttede vi mellem 2den og 3die Behandling i Stedet for at bringe Sagen videre, nu da den ærede Minister havde trukket sig tilbage fra Forslaget, hellere ved 3die Behandling at standse Sagen. Vi forelagde da Tinget et Forslag om Overgang til Dagsordenen gaaende ud paa at opfordre Regeringen til gennem en Kommission, hvori historiske og sproglige Kræfter saa vel som begge Rigsdagens Ting vare repræsenterede at lade udarbejde og for den til Efteraaret sammentrædende Rigsdag fremsætte et Lovforslag om det foreliggende Emne. Denne Paastand om Overgang til Dagsordenen blev den 4de Marts 1898 vedtaget enstemmig her i Tinget. Den daværende Justitsminister stillede sig temmelig vrangvillig over for denne Opfordring. Han erklærede, at Sagen ikke var moden til Behandling af en saadan Kommission, som vi havde omtalt, men at der i alt Fald